

Befolkning ikke vil komme med de rette og rigtige Angivelser. En Bestemmelse som den, der her er indsat i Lovforslaget, er en Sikkerhedsforanstaltning, noget af en Trusel, kan man sige, overfor dem, som slet ikke vil efterkomme Bestemmelserne i den Lov, som jeg gaar ud fra vil blive vedtaget af den høje Rigsdag.

Ordføreren (Dalsgaard): Jeg erkender, at der kan siges adskilligt mod Beskatningen af private Vinlagre. Det er en lidt nærgaaende Beskatning, men vi skal jo se at faa Penge alle Vegne, hvor vi paa en anstændig Maade kan faa dem, og skulde der foreligge Tilfælde af det, man nu kalder Hamstring, med Hensyn til Vinen, er der dog vist ingen, der mener, at det vil være urigtigt, om de vedkommende kommer til at svare deres Skat — tværtimod. Jeg ved ikke, om der foreligger Tilfælde, maaske foreligger der ingen. Men jeg synes i hvert Fald, det er lovlig sent, at man rejser den stærke Indignation imod Beskatningen af private Lagre, thi ved Spiritusbeskatningsloven af 8. Juni 1912 vedtog man jo, at private Beholdninger af Spiritus ud over et vist Kvantum — her er jo ogsaa en Grænse — skulde være Genstand for Efterbeskatning, og ogsaa der blandede man Politiet ind i Eftersynet. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse blot oplæse et Par Linier af den nævnte Lovs § 32. Dér hedder det bl. a. i 2det Stykke, 2det Punktum: „Har Politimesteren Formodning om, at en Anmeldelse er urigtig, eller fremkommer der ikke indenfor de fastsatte Frister Anmeldelser fra saadanne, der efter Politimesterens Antagelse ligge inde med afgiftspligtige Beholdninger, har han uopholdelig at foretage Husundersøgelse hos de paagældende og derefter at indsende Beretning om Udfaldet til vedkommende Toldkammer“. Det er jo ganske det samme, der dér er vedtaget overfor de private, der laa inde med Beholdninger af Spiritus, som det, man nu her foreslaar overfor dem, der ligger inde med Beholdninger af Vin, og jeg kan ikke se, at det er saa meget værre at gaa lige saa drastisk frem overfor dem, der ligger inde med Vin, som man allerede er gaaet frem overfor dem, der laa inde med Spiritus. Hvad Kontrollen angaar, tror jeg ikke, den vil blive meget generende. Jeg tror kun, Følgen vil blive, at de, der er rigeligt forsynede med Vin, herefter kommer til at drikke deres Vin til samme Pris som de, der ikke er saa rigeligt forsynede, men skal forsyne sig efter Lovens Vedtagelse, og deri synes

jeg ikke er nogen stor Ulykke eller nogen Urimelighed. Jeg maa derfor fraraade samtlige de af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

Hey: Jeg skulde ikke have lagt Beslag paa det høje Tings Opmærksomhed ved denne Lejlighed, fordi jeg allerede tidligere tilstrækkelig tydeligt har udtalt min Mening om det Forhold, som her er Tale om; men efter at den ærede Ordfører (Dalsgaard) nu har talt, maa jeg dog gøre en Bemærkning. Den ærede Ordfører undrede sig over, at man saa sent som nu rejste en saa stærk Agitation mod denne Foranstaltning. Der til maa jeg sige: Hvornaar skulde man have rejst den tidligere? Jeg fremdrog det vedkommende Spørgsmaal ved første Behandling i afvigte Samling, og det var jo dog det tidligste Tidspunkt, hvor jeg havde Lejlighed til at rejse nogen som helst Indvending imod denne Sag. — Saa siger det ærede Medlem som Undskyldning — for jeg har Indtrykket af, at det ærede Medlem ikke i og for sig er begejstret for dette —, at det er vor Pligt at tage Pengene, hvor vi paa en anstændig Maade kan tage dem. Jeg skal gøre opmærksom paa, at Finansministeren Gang efter Gang har sagt, at fiskalt set spiller dette ingen Rolle, det giver ikke videre Penge. Og naar man vedtager Ændringen til § 9 om at rette 1. September til 15. Oktober, bliver det fiskale Udbytte endnu ringere, saa jeg maa sige, at naar man paa denne Maade vil skaffe Penge, som ikke er ret mange Penge, ligger der noget andet bagved. Hele Foranstaltningen virker efter min Mening ganske demagogisk, til andet kan den ikke bruges; at den kan skaffe Penge, kan man ikke godkende som tilstrækkelig Grund for Foranstaltningen. — Den højtærede Minister og den ærede sidste Taler har sammenlignet denne Foranstaltning med den, der fandt Sted i 1912; det kan man ikke uden videre, thi den Gang var der Tale om, at Folk, som havde mere end et bestemt Kvantum Spiritus, skulde svare Tillægsafgift af det overskydende. Nuvel, om man endelig havde vedtaget det samme her, havde det været en Sag for sig, men det, man gør for at faa disse meget faa Penge i Kassen, er, at man forpligter Folk til hver tredie Maaned at gaa til Politiet og sige: Jeg har i de forløbne tre Maaned drukket saa og saa mange Flasker Vin til den og den Pris. Det kan være i betydelig Grad generende for mange, og det kan under ingen Omstændigheder sammenlignes med Foranstaltningen i